

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118249148
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118249148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Y. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XX, M., štátny občan SR, proti žalovanému: Banskobystrická regionálna správa ciest a. s., so sídlom Majerská cesta 94, Banská Bystrica, IČO: 36 836 567, za účasti intervenienta na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 1 955,20 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. 10. 2019, č. k.: 14C/22/2018-95, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaný a intervenient nemajú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol s tým, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal žalobou doručenu okresnému súdu dňa 22. 3. 2018 zaplatenia sumy 1.955,20 EUR ako náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku dopravnej nehody dňa 24. 3. 2015. Tvrdil, že v tento deň bol v čase o 7.35 hodine zranený ako cyklista v dôsledku pádu na neoznačenej jame v asfalte na vozovke, ktorá je v správe žalovaného. O tom, že za zranenie zodpovedá žalovaný, sa dozvedel po doručení rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27. 10. 2017, č. k. 9C/22/2017-72. Jeho zranenie bolo ocenené na 105 bodov lekárskeho posudkom znalca B.. M. A. zo dňa 20. 11. 2017. V tejto súvislosti poukázal na § 9 ods. 2 zákona o pozemných komunikáciách číslo 135/1961 Zb..
3. Okresný súd vo veci rozhodol platobným rozkazom dňa 11. 5. 2018, proti ktorému žalovaný podal odpor. Vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že podľa predloženého lekárskeho posudku sa žalobca liečil v dobe od 24. 3. 2015 do 4. 6. 2015, kedy ako deň ukončenia liečenia je uvedený tento deň. Taktiež z lekárskej správy žalobcu zo dňa 4. 6. 2015 z II. traumatologickej ambulancie FNŠP F. D. Roosevelta Banská Bystrica B.. W. B. vyplynulo, že žalobca nemá žiadne ťažkosti a liečba je skončená. Preto žalovaný dospel k záveru, že dňom 4. 6. 2015 začala žalobcovi plynúť subjektívna dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie práva na náhradu škody a táto uplynula dňa 4. 6. 2017. Keďže žaloba bola podaná až 22. 3. 2018, došlo k premlčaniu nároku.
4. Intervenient na strane žalovaného Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., sa stotožnil s tvrdeniami v odpore žalovaného.
5. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa okresný súd predovšetkým zaoberal včasnosťou podania žaloby. Vychádzal z okamihu (dňa ustálenia) zdravotného stavu žalobcu vyplývajúceho z ambulantnej správy z II. traumatologickej ambulancie FNŠP F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici B.. W. B. zo dňa 04. 06. 2015 a lekárskeho posudku B.. M. A., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia -

odvetvie chirurgia zo dňa 20. 11. 2017. Z dokazovania mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo dňa 04. 06. 2015. Poukázal na moment, kedy začína plynúť subjektívna premlčacia doba pri náhrade škody. Tento nastáva okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (§ 106 ods. 1 OZ). Dozvedieť sa o škode znamená, mať preukázanú vedomosť o druhu škody a jej rozsahu do tej miery, aby poškodený mohol svoj nárok kvantifikovať, teda vyčíslieť v žalobnom návrhu. Pre okamih zistenia bolesti (škody) je podstatné jedine zistenie okamihu (dňa) ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Mal súd za preukázané, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu došlo dňa 04. 06. 2015, ktorý deň sa stotožňuje s dňom vystavenia ambulantnej správy na žalobcu, v ktorej je skonštatované, že pacient t.j. žalobca nemá žiadne ťažkosti, liečba skončená, čo bolo následne potvrdené aj lekárskeho posudkom zo dňa 20. 11. 2017, v ktorom samotný znalec za začiatok doby liečenia označil deň 24. 03. 2015 a deň ukončenia liečenia 04. 06. 2015.

6. Súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú. Na zistený skutkový stav aplikoval § 106 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto je za ňu zodpovedný. Podľa názoru súdu sa žalobca o škode dozvedel už dňa 04. 06. 2015 s poukazom na ambulantnú správu a taktiež závery lekárskeho posudku. Preto zákonná 2 ročná premlčacia lehota podľa ustanovenia § 106 ods. 1 OZ začala plynúť odo dňa 04. 06. 2015, kedy žalobca už preukázateľne vedel o tom, kto za škodu zodpovedá, že mu škoda vznikla a skončila 04. 06. 2017. Nakoľko žaloba bola súdu doručená dňa 22. 03. 2018, súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania nároku na náhradu škody a z tohto dôvodu žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Z tohto dôvodu sa nezaoberal meritom veci.

7. Proti rozsudku sa včas odvolal žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušiť a žalobe vyhovieť. Poukázal na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Namietal, že súd na základe vykonania listinného dôkazu - ambulantná správa zo dňa 4. 6. 2015 dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že dôkaz obsahuje údaj o tom, kto je škodca a aká je výška škody, čím začala plynúť dvojročná premlčacia lehota. Z tejto správy vyplýva, že pacient bol objednaný na operáciu ľavého kolena, na operácii nebol a liečenie bolo ukončené. Žalobca z tejto správy ani z iných zdrojov nevedel, kto je za jeho zranenie zodpovedný a ani nevedel hodnotu zranenia.

8. Žalovanému oznámil okolnosti dopravnej nehody v deň jej vzniku dňa 24. 3. 2015, pričom žalovaný mu odpovedal dňa 9. 3. 2017, pričom poprel, že je škodcom, uviedol ho tým do omylu a preto nemal ani tušenie, kto je škodcom. Prvýkrát sa dozvedel o tom, kto je škodca, dňa 27. 10. 2017 z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9 C/22/2017. Následne dňa 20. 11. 2017 sa od súdneho znalca dozvedel výšku škody za zranenie. Súd pri posudzovaní premlčania musí vychádzať z preukázanej vedomosti. Žalobca bol odmietavým stanoviskom žalovaného uvedený do omylu a preto ho za škodcu nepovažoval až 27. 10. 2017, kedy získal dôveryhodnú informáciu, kto je škodca. K odvolaniu zároveň pripojil e-mail o nahlásení dopravnej nehody s dátumom 30. marca 2015 adresovaný žalovanému.

9. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

10. K odvolaniu sa vyjadril intervenient. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Podľa jeho názoru okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Nárok považuje za premlčaný podľa § 106 ods. 1 OZ. Vo vzťahu k námietke o tom, kedy sa žalobca o škode dozvedel, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 37/2000 publikovaný pod číslom 68/2003, podľa ktorého za deň zistenia bolesti a SSU nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia PN poškodeného, ani deň vyhotovenia posudku o bolestnom, ale okamih ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Zdravotný stav žalobcu bol ustálený dňa 4. 6. 2015, kedy bolo úrazovým chirurgom B. W. B. v ambulantnej správe skonštatované, že žalobca nemá žiadne ťažkosti a liečba je ukončená. Toto bolo potvrdené aj lekárskeho posudkom zo dňa 20. 11. 2017, v ktorom lekár vystavujúci posudok B. M. A. určil začiatok doby liečenia 24. 3. 2015 a deň ukončenia liečenia 4. 6. 2015. Na podporu tohto právneho názoru poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod značkou R 9/1986 a na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 1169/2000 zo dňa 13. 5. 2001. Obdobnou problematikou sa zaoberalo aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 5. 2008, sp. zn. 3 Cdo 229/2006, kde sa uvádza, že za čas spôsobenia bolesti treba považovať deň úrazu alebo iného poškodenia na zdraví a za čas zistenia bolesti okamih ustálenia zdravotného stavu. Na základe toho konštatoval, že pre rozhodnutie súdu vo vzťahu k premlčaniu práva je irelevantné, kedy bol zdravotný stav žalobcu ustálený v takom rozsahu, že bolo možné podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. vyhotoviť bodové ohodnotenie. Už v tomto momente sa žalobca dozvedel o škode a začala mu plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota. Plynutie premlčacej doby je tak viazané na moment ustálenia zdravotného stavu, t. j., kedy bolo možné vyhotoviť bodové ohodnotenie.

11. Vo vzťahu k námietke, kedy sa poškodený dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, poukázal intervenient na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25 Cdo 871/2002 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 35/2008, z ktorých je zrejmé, že znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamžiku, kedy obdržal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Žalobca mal vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá, už bezprostredne po úraze dňa 24. 3. 2015, s istotou mal vedomosť o škodcovi dňa 30. 3. 2015, kedy priamo žalovanému adresoval e-mailovú žiadosť o náhradu škody. Preukázateľne vedel o tom, kto za škodu zodpovedá už dňa 30. 3. 2015. Preto vyslovil názor, že návrh žalobcu sa premlčal v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe dňa 4. 6. 2017 a nárok bol na súde uplatnený až 22. 3. 2018, t. j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

12. Žalobca v replike na vyjadrenie intervenienta uviedol, že toto je zavádzajúce, klamlivé, v rozpore s reálnym stavom. Poukázal na to, že si riadne a včas splnil oznamovaciu povinnosť voči žalovanému, ktorý je proti tejto škode poistený u intervenienta. Povinnosťou žalovaného bolo náhradu škody postúpiť v zmysle poistných podmienok a predpísaného postupu intervenientovi, ktorý bol povinný komunikovať so žalobcom, vykonať ohliadky a likvidovať škodu. Žalovaný a intervenient si túto zákonnú povinnosť nesplnili.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v dostačujúcom rozsahu vykonal dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správne príslušné právne normy. Nakoľko bola vznesená námietka premlčania, okresný súd správne postupoval, keď sa najskôr zaoberal touto námietkou. Pretože zistil, že bola vznesená dôvodne, je správny jeho záver, že ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu a jeho výškou sa už nezaoberal.

16. Okresný súd postupoval podľa § 106 ods. 1 OZ, podľa ktorého právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Okresný súd mal preukázané, že dlžník vzniesol námietku premlčania, preto bol súd povinný sa touto zaoberať. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že táto námietka je dôvodná, tzn., že dlžník sa premlčania dovoľal, potom takto premlčané právo nemohol žalobcovi priznať.

17. Pretože žalobca uplatnil nárok - náhradu škody, okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 106 ods. 1 OZ, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslit' v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba.

18. Intervenient poukázal vo svojom vyjadrení na niektoré rozhodnutia zo súdnej praxe, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. Na doplnenie uvádza napr. judikát pod č. R 16/2014, podľa ktorého poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 OZ), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti. Na doplnenie odvolací súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 25 Cdo 2917/2012, v zmysle ktorého o škode sa poškodený dozvie, akonáhle zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odvodiť vznik škody a orientačne jej rozsah, a o zodpovednej osobe sa dozvie, akonáhle získa vedomosť o skutkových okolnostiach, na základe ktorých je možné urobiť záver o osobe

konkrétneho škodcu. Nemusí pritom ísť o zistenie, postačuje, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, boli oprávnené urobiť záver o tom, kto zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla.

19. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 2782/2013 podľa ustálenej judikatúry sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odvodiť pre vznik majetkovej ujmy určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyčíslieť v peniazoch, že možno právo na ich náhradu dôvodne uplatniť na súde. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, keď dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná. Hoci nie je nevyhnutné, aby poškodený poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), nie je vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá, naplnená len na základe oznámenia o podozrení alebo predpokladu. Na druhej strane však tiež nie je rozhodujúce, kedy na základe konkrétnych skutkových okolností, o ktorých preukázateľne vedel, si poškodený utvoril právny záver o zodpovednosti určitej osoby.

20. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 557/2013 subjektívne vedomosť poškodeného o osobe zodpovedajúcej za škodu, s ktorou zákon v ustanovení § 106 ods. 1 OZ spája začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby, nepredpokladá nespochybniteľnú istotu v určení osoby zodpovednej za vznik škody. Naisto možno zodpovednosť určitej osoby postaviť až na základe dokazovania v súdnom konaní, ktoré je ešte len podaním žaloby, teda uplatnením nároku na súde, začatej. Zákon preto vychádza z predpokladu, že po osobe, ktorá vie o vzniku škody, možno požadovať, aby nárok na súde tvrdila, akonáhle má k dispozícii také informácie o okolnostiach vzniku škody, v ktorých svetle sa javí zodpovednosť určitej konkrétnej osoby dostatočne pravdepodobná. Podľa rozhodnutia 25Cdo 90/2013 (Najvyšší súd ČR) poškodený sa dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno odvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah a nie je potrebné, aby poznal rozsah (výšku) škody presne.

21. V zmysle rozhodovacej praxe poškodený sa teda dozvie o škode, akonáhle zistí skutkové okolnosti, s ktorým možno odvodiť vznik škody a orientačne aj jej rozsah, nie je potrebné, aby poznal rozsah (výšku) škody presne. K znalosti osoby škodcu postačuje informácia, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorý konkrétny subjekt je za škodu zodpovedný. Postačuje, aby poškodenému boli známe také skutkové okolnosti, ktoré oprávňujú na záver o finančnom vyjadrení spôsobenej majetkovej ujmy.

22. Okresný súd riešil, kedy sa žalobca dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Žalobca v tomto konaní v žalobe poukázal na § 9 Zákona o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb., ktoré ustanovenie upravuje, kto zodpovedá za stav ciest. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal aj so záznamu o podaní vysvetlenia zo dňa 11. 4. 2015, keď žalobca uviedol, že nežiada, aby správny orgán zaviazal vinníka k náhrade spôsobenej škody, nakoľko si túto bude uplatňovať z poisťky správcu komunikácie, ktorého medzitým už vyzval mailom dňa 30. marca 2015. K odvolaniu priložil tento e-mail, z ktorého vyplýva, že žalovanému nahlasuje vznik dopravnej nehody s tým, že došlo k poškodeniu jeho osobných vecí, ktoré si uplatňuje nahradiť prostredníctvom poistenia žalovaného. Odvolací súd nepovažuje za pravdivé tvrdenie žalobcu, uvedené v žalobe, že žalobca sa dozvedel, že žalovaný zodpovedá za škodu, až po doručení rozsudku zo dňa 27. 10. 2017, č. k. 9C/22/2017-72. V tomto konaní, na ktoré odkazuje žalobca, proti žalovanému uplatnil náhradu škody, pričom žalobu na súd podával dňa 23. marca 2017, teda ešte pred uplynutím premlčacej lehoty, návrh vo veci je v podstate zhodný, pričom v tejto žalobe, pokiaľ uplatňoval sumu 490 EUR za zranenie pri dopravnej nehode, uvádzal, že bolo liečené od 24. 3. 2015 do 4. 6. 2015. Teda aj v tomto konaní poukázal na medzný dátum 4. 6. 2015.

23. Odvolací súd poukazuje aj na to, že žalobca cestu, na ktorej došlo k pádu z bicykla, absolvoval často ako vodič autobusu z povolania, poznal ju, je takmer isté, že mu neboli neznáme právne vzťahy vo vzťahu k ceste a jej správe žalovaným, aj čo sa týka údržby a zjazdnosti. V tomto prípade nenastal stav, kedy by došlo k dopravnej nehode po kolízii s iným autom, kedy by napr. žalobca nepoznal vodiča. V tomto prípade škodu odvodzuje od stavu cesty, kde zodpovedná osoba je známa od začiatku, pričom žalobca túto vedomosť potvrdil aj e-mailom voči žalovanému, kedy sa domáhal náhrady škody. Okresný súd pri rozhodovaní sa tiež vychádzal zo záznamu o odložení veci OR PZ zo dňa 17. 5. 2015, z ktorého vyplýva, že nejde o porušenie zákona zo strany správcu cesty, t. j. Banskobystrickej regionálnej správy ciest.

24. Pretože došlo k pádu z dôvodu, že bola jama na ceste, žalobca si mohol tak urobiť úsudok o osobe, ktorá za škodu zodpovedá, čo aj urobil, keďže e-mailom požiadal žalovaného o náhradu škody, tieto skutočnosti aj z vyššie uvedených dôkazov boli potvrdené. Z hľadiska skutkových okolností nešlo o stav, kedy by osoba zodpovedná nebola zistiteľná alebo neznáma (napr. vodič vozidla, ktorý by spôsobilo pád žalobcu).

25. V odvolaní sám žalobca uvádza, že oznámil žalovanému okolnosti dopravnej nehody v deň jej vzniku. Skutočnosť, že žalovaný poprel, že je škodcom, čím mal dostať žalobcu do omylu, nie je pre rozhodnutie

významná. Žalobca nemal dilemu o tom, že by ešte mohla existovať ďalšia zodpovedná osoba, túto ani neoznačil, ani sa na ňu so svojím nárokom neobrátil. Nemožno akceptovať tvrdenie, že žalobca sa dozvedel o tom, kto je škodca, až dňa 27. 10. 2017 z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/22/2017. Aj v tomto prípade žalovaného označil za zodpovednú osobu s tým rozdielom, že žalobu podal 23. 3. 2017, pričom v žalobe z tohto dňa taktiež odkazuje na zákon č. 135/1961 Zb., pričom v žalobe pripojil záznam o odložení veci, záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11. 4. 2015, kedy mal nepochybne vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá.

26. Okresný súd správne postupoval aj pri posúdení druhého predpokladu, a to, kedy sa žalobca dozvedel o škode. Z ambulantnej správy zo dňa 4. 6. 2015 jednoznačne vyplýva, že liečba je skončená týmto dňom. Súd tak pri rozhodovaní vychádzal z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch. Nebolo nevyhnutné, aby žalobca poznal rozsah (výšku) škody presne (napr. na základe odborného posudku), na ktorý odkazuje. Po tom, ako sa z ambulantnej správy žalobca dňa 4.6.2015 mal dostať čas aj na získanie posudku o bodovom ohodnotení (od 4.6.2015 do 4.6.2017) a podanie žaloby. Aj keby nemal k dispozícii ešte hodnotenie bolestného, ani to mu nebránilo podať žalobu. Odvolací súd stotožniac sa so závermi okresného súdu jeho rozsudok potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný ako aj intervenient, vznikol im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však podľa obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, ani žiadne neuplatnil, intervenient podal vyjadrenie, avšak náhradu trov odvolacieho konania tiež nežiada, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).